

[Nathalie Lind]

lykke, og jeg kan tilsige ministeren, at vi deler denne opfattelse.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne over for den nuværende justitsminister gøre det samme, som jeg gjorde over for den daværende justitsminister i 1978, nemlig fuldt og helt understrege det, ministeren har sagt her i dag, og henvise til, at hvad der blev sagt i 1978, fortsat er gældende også for vort vedkommende. De betragtninger, fru Nathalie Lind understregede, gør sig også gældende for vort vedkommende. Det eneste, jeg måske kan føje til som en ting, der ikke er sagt her i dag, men blev sagt for år tilbage, er, at vi heller ikke vil være med til at forflygtige ministeransvaret og derfor heller ikke ønsker noget henlagt til dette ting. Vi må derfor afvise det forslag til folketingsbeslutning, som her er fremkommet.

Dohrmann (FP):

Jeg tror da, at alle her i salen kan være enige om, at krig og produktion af krigsmateriel er tåbeligt. Men når forholdene nu engang er, som de desværre er, så nytter det altså ikke noget, at man anlægger den slags naive betragtninger, som det radikale venstre her gør. Vi mener også, at lov nr. 139 af 7. maj 1937 trænger til revision, men den går altså i modsat retning af det, de radikale her gør sig til talsmænd for. Vi mener, at det er tåbeligt, at vi på en lang række områder må sige nej til en produktion, som vi kunne deltage i.

Det fremgår ret tydeligt af forslaget, at de radikale faktisk heller ikke ved, hvad de selv vil, for hvis de havde vidst det, så havde de nok udarbejdet et egentligt lovforslag i stedet for at komme med et forslag til folketingsbeslutning. Jeg ved ikke, hvor langt man vil gå, derfor vil jeg da godt spørge den radikale ordfører, om sådan noget som lange underbukser til militæret også er krigsmaterielproduktion. Er det også noget, vi ikke må producere? Og sådan er der en lang, lang række ting.

Ebba Strange (SF):

De tidligere ordførere har henvist til de indlæg, de havde, da dette forslag blev behandlet her i tinget den 3. marts 1978, i en

lidt anden form, men dog med det samme indhold. Det kan jeg også gøre, og det betyder, at jeg bliver den første i ordførerrækken, der giver de radikales forslag en positiv modtagelse. Vi har heller ikke ændret standpunkt. Vi synes, det er vigtigt, at man, hvis man fra dansk side mener noget som helst med, at man går ind for nedrustning, tager nogle aktive skridt i den retning, også selv om vi bliver et land, der gør det alene og er det første land, der gør det.

Justitsministeren gjorde det i sit svar, at han henviste til, hvad den tidligere justitsminister, hr. Erling Jensen, sagde ved den nævnte behandling. Den tidligere justitsminister sagde dengang – det kan læses i sp. 7130 i Folketingstidende 1977–78 – at hovedprincippet i dansk våbeneksport gennem en årække har været at nægte eksporttilladelse til lande, der er inddraget i krigeriske begivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter, herunder borgerkrig eller væbnet undertrykkelse af befolkningsgrupper. Og endelig til lande, mod hvilke der af FN er vedtaget våbenembargo.

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast ved – jeg ved ikke, om jeg må sige »hykleriet«, men det må man vist godt nu, det måtte man ikke for nogle år siden – hykleriet i denne bestemmelse, for hvad skal de våben bruges til? De skal selvfølgelig bruges til at skyde hinanden med, eller hvad det nu er. Selv om man fra Danmarks side nægter våbeneksport i en øjeblikkelig krigerisk situation, så ved vi jo fra alle de begivenheder, der sker rundt om i verden, hvor let en spændt situation kan udvikle sig til en krigerisk situation, og i samme øjeblik bliver de danske våben naturligvis brugt i den pågældende konflikt. Derfor synes jeg i meget høj grad, man burde tage dette forslag alvorligt.

Jeg er også enig i de radikales bemærkninger om, at bl. a. fordi våbenproduktion lægger beslag ikke bare på økonomiske, men også på materielle ressourcer, er der hårdt brug for at være med til at skabe en nedgang i våbenproduktionen i hele verden. Befolkningen har brug for, at de ressourcer, der bruges til våbenproduktion, anvendes til andre, mere menneskelige ting.

SF kan på denne baggrund tilsige de radikale en positiv behandling af det foreliggen-